

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

11. Jun. 1957

FACTS

Date:
11. Jun. 1957

Page number:
Dagbog 1957 II s. 11-13

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

opvind af opfindsomhet — der
møgde varme — det var ligesom
noe en demonstration af noget —
— der var end af en lige holdig — da
møgde personen — det varse den
virkelige helt overbevarende man med
var so store Unika træpper — sort
hvid — gavn alle — han fik mange
personer med ham — støtter modethet
formunes krydning & aggressivitet
blav han en eller anden mørke
virkelighed — indholdet fikt. Det hele
har en form for at andre F gold
svag — fordi den bare møgde det
— de næste der for det del de ikke
over i andet en blot af dor
gænle personenes demokratiser.

11-6-89.

Det er i virkeligt som det
kan komme over en i gavn i andre
(selv med tidsmænd) hvor det er
man vil — hvad det er for en person
man vil bruge det vurder i S og vi
vælger så lidt til.

Ta det hele skrevet mig som man
med at se et skilt — ganske almindeligt
lige over bygningen. Paa gult bant
der reklamerede for en bølle bønnehed
På filialen i mørketid — fuld —
kunnen i fuldstændigt & ikke til
at undgås nogen af side om
sort — ja ikke alene sort som
først, men som form (det er noget
af det samme 15 andre ved
Matisse kolonien). Det kan ikke
mis i gen til at fortæller at det
jeg vil passe med filmen en langtaget
væg — ikke noget med udskud
og hoved mælk os) — kunne vel
at go — Clair — François.

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CAVISBERGEFONDÉT

Om Co-teau's "Orpheus" siger Clouzot
"That film proves that there is no such thing as technique, but only invention, and that the only possible technique is the one every man invents for himself, according to the job he is doing."

11-6-57.

- Tage Voss kommt; Polik

- Van "Nord" kunnen we hoor vale sonnen
en hoor grote wateren gevuld met grote
met postbodes - ja al er op deze
reisige vondens zijn voortreffelijk dorke
vogels; i de latte van vondens bracht
- & kab. Hier zijn ze sterke als dat kleine
geld en om ze regelmatig geplaatst
zij liggen, of ze dat latec en vogels
- en dat gelden, van signatuur ~~geplaatst~~
up en staatsdienst geplaatst, alhoewel
igen denne poe stand van sche
konden, van hoor. Delt er op
dag ju 'van den vondens organe

nu torp hovedan, hovedan formelle
en vogtorpe en opfælde som den
bølle værdi - my - andre var
afne - som den var var lid -
- hvilke nogle nærværelse. Det
er ikke noth at have opfælde
eller at kunne gøre i opfælde -
- aldrig ikke noth at ikke
noth om hoved (som han andre
- føler en mæderen) men at ikke
hoveden men gøre denne opfælde
form vandret form - og da er
opfælde ikke om denne forms
hovedan i helstige godt værdi.
Hovedan bestemmelser i krumme hen
når ældg. resultat i modet end
ellet resultat - . Man se j. blandt
på hovedanvæm - hvilke den
mærceluk for øjeblikke beroliging
og han som et ikke varem helle
bestemmede ved at have i mod -
- et stignes godt - den en kæmpe
fællesværelse. Den man ikke ved
eller fasten af nogen nytte det ikke

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

at man ved alt om hørch - blæse
bædeme & stømer & bølgejere - som
er man som den største der
man se munder børge og vor
som ved mens han ved alt om
der al tale, men ikke sehr
man tall.

12-6-82. Helt dage har dog intet
jeg hørte man de gaver og ved hvad man
syde om "Tvo Boga blæs i "Nørhors",
rodet rundt i mit hoved, men jeg har
intet for mit munne skit ikke. Og
jeg har al der der i hovedet
mig er home meget en de hører til
forselle form i disse fitter, med f. eks.
i "Nørhors", en mellem blandt symboler.
Det er også det at man hele tiden

hører i selv celomidstinden i kannen
et sot - ja man nem ikke
en munde, så at man hører maten
- usæd i hovedet. Det er også ofte
med lige "B" der nu til syvende i
syd og i næsten alt man.
Men hører altid mere med hoved
end med bryster - og det synes
jeg er mygt.

13-6-82. "Disse lege, hvis dybdom
og helbænkere ingen voldsomme former
at forme, og hvortil der ikke behøres andet
end et økse eller et styrke øre, som
måske bører en hårte hovedet som
hjelmen: men først og fremmest den rene,
stærke, hårde stablene, hårde, endnu ej for-
-styrrede og uskredne for høje i denne
lykkelige alder, hvor livet endnu styrke
et antalte os, hvor hvælen aldrig Ellen
styrke over at legge hoved paa os,